Anul III. — N-rul 21. Preţul unui exemplar 3 Lei Arad, la 25 Mai 1930.

Apărarea Naţională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEA
REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Naţiunea".
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat."

Aparare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari şi muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. şi fabrici — — Lei 500

Boierul din Topoloveni.

de: *Romulus Damian.*

In viaţa politică surprisele sunt cea mai bună lecţie de autoeducaţie, iar aceste lecţii cea mai perfectă judecare asupra faptelor reale. In nici un domeniu social nu găsim aşa de mult la largul său ipocrizia, minciuna şi înşelarea ca în cel politic. Cu cât un om ştie mai mult, şi mai bine minţi, dându-şi aere de cel mai nevinovat om din lume şi făcând pe cel mai cinstit muritor, cu atât mai sigur va fi ridicat în slava ceriului de marea massă a poporului, lipsită de conştiinţă politică. Iată un succes ce în aparenţă pare nu atâta de mare cât mai mult seducător. De aci sorgintea făţărnicii şi nesinceritătii faţă de tot ce este, sau poate fi, în contrazicere cu ambiţia personală, cu vanitatea efemeră, şi mai ales cu egoismul ce predomină atâta de mult în acţiunile sociale ale omului.

Când scriu aceste rânduri îmi amintesc foarte bine de un zis mare politician austriac de pe vremea lui Francisc Iosif I. Era în anul 1903 când învăţatul Lueger, conducătorul partidului creştin-social, fost deputat şi şef-primar al Vienei, în lupta sa bazată pe adevăr pur că Austria se va prăbuşi, dacă continuă jocul politic al ocultei înstrăinate din jurul împăratului, era luat în derâsul tuturor dornicilor de aventuri politice şi de setea de reclamă uşoară de ziare, scrise cu cerneală austriacă dar cu simţire de gheşeft internaţional. Aceste ziare ridicaseră pe culmi de minciuni şi înşelăciuni pe care numai cu greu le inventează însăşi măiestri acestor invenţii politice. Jidanul Dr. Renner, conducătorul zişilor socialişti, în solda Franc-masoneriei internaţionale jidăneşti, şi el însuşi franc-mason de mare grad, era arătat lumei ca singurul salvator al putregaiului austro-ungar ce se menţinea la suprafaţă prin forţa armată. Dr. Lueger dimpotrivă era clasificat de aceeaşi presă jidănească de agitator şi de periculos oricărei vieţi social-politice în fosta monarhie de pe atunci. Era o nebună luptă între adevăr şi minciună. Lumea depe atunci ca şi cea de azi prefera aparenţa, spoiala şi superficialul.

Dr. Renner în toată propaganda sa politică se folosea de lupta de clasă, învrăjbind spiritele şi asmuţind popoarele împotriva oricărei acţiuni creştine, şi el avea obiceiul de a striga în adunările sale: „Săriţi,... salvaţi-vă averea de hoţi!" Aceşti hoţi erau creştinii, cari deţineau puterea.

Exact aceleaşi metode politice le folosea, în toată campania sa de agitare şi de învrăjbire, Jon Mihalache la noi. Şi de sigur că cu toţii vă amintiţi, cum învăţătorul de sat Jon Mihalache din Topoloveni să bătea în piept, înjurând pe liberali cum îi venea mai bine la gură, făgăduind ceriul cu pământul şi marea cu sarea numai şi numai pentruca poporul necult să-l vrea pe el la putere.

In toată această campanie ruşinoasă pentru istoria politică a României, Jon Mihalache, şi ceialalţi tovarăşi ai săi, era viu susţinut şi sprijinit de presa jidănească dela noi, scrisă românește, într'un stil şi într'o gramatică de îţi vine să plesneşti de durere, văzând cum frumoasa noastră limbă românească este batjocorită de nişte pezevenchi jidani, foşti lemnari, vânzători de vax şi de şireturi, deveniţi mari ziarişti şi îndrumători ai opiniei noastre publice.

Jon Mihalache era marele cal de bătaie al acestei prese de scandal, toată în solda Franc-masoneriei. Lojele aveau, — vor avea întotdeauna, — nevoie de oameni ca Jon Mihalache, Alexandru Vaida, Voicu Niţescu etc. pe care, prin reclamă de gazete, să îi impună în fruntea treburilor publice pentruca astfel acest cuib de tâlhari de suflete cu ajutorul lor să ajungă la marele scop, pe care îl urmăreşte: „Prăbuşiri de tronuri şi de state creştine".

Cine nu-şi mai aduce aminte că Jon Mihalache făgăduia ţăranilor tot ce aceştia cereau? Cine nu ştie astăzi că acelaşi Jon Mihalache, acelaşi om absolut incapabil pentru modestul post de învăţător de sat, odată instalat în scaunul de ministru al agriculturii, a făcut absolut tot contrarul din toate câte a făgăduit în opoziţie?! Cine nu ştie azi că ţăranul din România e cel mai nenorocit om depe faţa pământului? Cine nu ştie azi că în vreme ce ţăranul român nu are nici o coajă de mămăligă asigurată pentru toate zilele, Jon Mihalache să răţoieşte în toate bunătăţile? Cine nu ştie azi că în vreme ce ţăranul român nu are nici un băţ de lemn pentru casa sa şi pentru carul său, Jon Mihalache să lăfăieşte în automobile de preţ de milioane, răzămându-se în perine moale şi punându-şi picior peste picior?! Azi Jon Mihalache este marele boier din Topoloveni! Şi aceasta graţie prostiei poporului!

Cum în Austria poporului i-a trebuit lecţia, pe care o cunoastem cu toţii, pentruca să ajungă la convingerea lui Dr. Lueger că poporul va ajunge rob haimanalelor internaţionale, cunoscuţi sub numele de mari bancheri, de conducători democraţi, socialişti, comunişti etc. etc. aşa aşa şi poporul român într'o bună zi trezit din letargia, în care a fost aruncat de oameni veroşi cu ajutorul presei internaţionale, va bate cu pumnul în masă cerând înfăţişarea la judecata sa a boierului din Topoloveni şi a tuturor oamenilor, ce trăind din exploatarea credulităţii şi naivităţii oamenilor, îşi zic conducători de partide politice. Şi acest ceas nu mai este aşa de departe cum se crede. Mărturia cea mai bună o avem în alegerea parţială dela Roman, din 4 Maiu 1930, când a fost înfrântă minciuna, biruind adevărul, prin alegerea dlui A. C. Cuza în Parlament.

„Poporul ales"

(urmare)

Germania, care şi ea le dă mână de ajutor, inarmându-i în vederea revanşei puterilor învinse, este încetul cu încetul bolşevizată fără să bage de seamă. Când se va trezi va fi prea târziu.

Pretutindeni jidanii sapă temelia popoarelor creştine învrăjbindu-le. Au ajuns până acolo cu îndrăzneala şi obrăznicia încât înşişi recunosc că bolşevismul este opera lor.

„Adevărul întreg este că finanţa „jidănească din toate ţările este in„teresată la existenţa bolşevismului, „acesta fiind o intreprinere jido„vească"... In alt loc: „Acum vedem „bolşevici Ruşi la noi în ţară, para„dând pe străzile New-York-ului, cu „tabachere de aur, furate dela fa„miliile ruse; vedem la ei bijuterii „de tot felul răpite femeilor ruse. „Nici odată bolşevismul nu s'a înăl„ţat mai sus decât a fi idealul că„mătarilor şi al hoţilor prin efrac„ţiune. Dar va mai trece încă vreme „până când America să primească „ordine redactate în jidoveşte, (ca „în Rusia) sau până când femeile „americane să cedeze bijuteriile lor, „poporului ales" (citat din cartea „Jidanul Internaţional" a miliard. Henry Ford şi cules din „Protocoalele Înţelepţilor Sionului" de I. I. Moţa.)

Din rândurile de mai sus se vede destul de clar, care este intenţiunea şi caracterul „poporului ales" de Dumnezeul lor, să stăpânească lumea — zic ei — iar noi: ales de dracul să distrugă lumea pentrucă este creştină. Vedeţi dar că jidanul este o armă a infernului, un sol al iadului drăcesc.

Români, observaţi bine viaţa noastră din toate punctele de vedere şi veţi vedea că jidanul este amestecat în toate. Cine ţine spiritul bolşevic în Basarabia? Cine aruncă bombe în parlamentul ţării? Cine face să deraieze trenurile? Cine agită muncitorii la grevă şi revoltă? Cine scumpeşte viaţa?.. Jidanul şi jidăniţii. Jidanul este bine primit peste tot, căci plăteşte, iar voi iubiţi români, trebue să staţi cu căciula în mână la uşa „boerului", care de obicei este jidan, sau jidănit. Vedem cum pe zi ce trece, jidanul câştigă tot mai mult teren, mai mare influenţă şi nu va fi departe ziua când tot şi toate vor fi la discreţia „poporului ales". Vedem cum — tot mai mult — ordinea valorilor morale este răsturnată; debandada şi indisciplina mocneşte în sufletul mulţimei corupte de jidani, apa se turbură şi fii lui Iuda pescuesc...

Români, dacă suntem otrăviţi cu methanol de cârciumarii jidani, dacă suntem storşi fără de milă de cămătarii „poporului ales"; dacă ni se batjocoreşte tot, ce avem mai bun şi ni se pângăreşte tot ce avem mai scump şi sfânt, în această ţară, al cărei pământ este udat cu sângele nostru şi al moşi-strămoşilor noştri, să ştiţi că ne meritâm soartea, prin însăşi indolenţa — nepăsarea noastră.

Noi, urmaşi ai celor, de cari a tremurat Europa, Asia-Mică şi o parte din Africa acum 2000 (două mii) de ani; noi urmaşii temuţilor arcaşi ai lui Mircea, ce sfărâmară mândria turanică a Islamului şi se luptară la Rovine, la umbra săgeţilor lor, ce întunecară soarele. Noi, urmaşii celor ce au luptat la Cosova, Marienburg, Codrii Cosminului, Răsboeni, Cetatea Albă, etc. în fine noi, cei cari sângerarăm la Cerna, Jiu, Turtucaia, Dragoslave, Oituz, Mărăşeşti, Tisa, Fegyvernek, etc. cei ce am înfrânt mândria maghiară, cucerind Buda-Pesta, cum putem fi atât de laşi??.. Să fi amorţit oare mândria Daco-Română?.. Sau e începutul morţii noastre ca popor!.. Unde este conştiinţa noastră naţională, care pe vremuri a făcut să vuiască codrii, când cuţitul a ajuns la os?.. Sau poate n'a ajuns încă la os??..

Să veghem, căci va veni o vreme, când ne vom deştepta din somnul letargic al zilelor prezente şi atunci răcnetul leului deşteptat, va însemna începutul unei noui epoci, a vieţii noastre naţionale.

Se abuzează cu o inconştienţă cinică de toropeala, în care pare a

O mare adunare națională la Cluj.

„Cultul Patriei" descalecă în Ardeal. — Elita intelectuală a Țării alături de marii ostași ai neamului proclamă lupta contra politicianismului. — Discursul dlui prof. I. C. Cătuneanu și triumful doctrinei L. A. N. C.

Printre multele societăți cu caracter național, ce s'au alcătuit după războiu cu scopul de a lupta pentru unirea sufletească desăvârșită a tuturor românilor se numără și Asociația „Cultul Patriei". E poate cea mai serioasă dintre aceste societăți, cuprinzând în cadrele ei o seamă de intelectuali distinși, neînregimentați în nici un partid politic, — fapt care explică, de sigur, marea simpatie cu care ea a fost primita în capitala Ardealului.

Ținând seamă de proporțiile în cari s'a desfășurat, adunarea de Duminecă, 11 Mai a. c., a Asoc. „Cultul Patriei" a avut aspectul unei adevărate adunări naționale. Moțiunea votată cu aceasta ocazie este mărturisirea unui crez, care înseamnă un drum nou în domeniul vieții publice românești, un drum care merge paralel cu acela al L. A. N. C. ceeace denotă, încăodată, temeinicia solidă a doctrinei „Ligii".

Redăm mai la vale, — după însemnările trimisului nostru special, — felul cum a decurs măreața adunare a Asoc. „Cultul Patriei".

La ora 11 și jum. sala teatrului clujan e arhiplină, când într'un entusiasm de nedescris, vajnicul apărător al drepturilor Moților *d. dr. Amos Frâncu*, începe seria cuvântărilor.

Întors de pe pragul morții, — spune inimosul tribun al Moților, — am venit să salut pe vestitorii ideii naționale din „Cultul Patriei", în această capitală, astăzi și în veci românească. Vin să vă salut în numele unei vechi generații, ca, poate, cel din urmă școlar în viață al școalei dela 1848, care, în fruntea tinerimei, la 1918, am ridicat steagul pentru apărarea românismului în Ardeal. Parcă văd aci umbrele celor 44 de Moți arși în 1918 la Bălcești de unguri și ale atâtor alți mucenici jertfiți pentru izbânda visului nostru milenar.

Să călcăm în picioare toate uneltirile dușmanilor dinlăuntru și din afară și să dovedim că suntem mai tari decât soarta și mai năpraznici decât vijelia. România nu e o stână fără ciobani și nici un sat fără de câini. Ea are vitejii ei bătrâni și luptătorii ei tineri.

Vă spun un bine-venit frățesc și declar Adunarea Națională deschisă, propunând de președinte pe distinsul și eroicul conducător al Asoc. „Cultul Patriei", dl Marin Ștefănescu.

D. Marin Ștefănescu, primit cu aplauze spune: Mulțumesc cu adâncă emoție pentru dragostea ce mi-o arătați. Nu pot să nu relevez măreția simbolică a clipelor ce le trăim. Visul meu a fost toată viața la acest Ardeal sfânt, care va fi de acum una, pentru totdeauna, cu patria mumă. Am ridicat un steag în fața icoanei patriei și îi vom sluji cu credință.

După aceasta ia cuvântul d. Silviu Dragomir. Cultul patriei, — afirmă distinsul academician, — este o lozincă necesară azi, când mulți ne anihilăm reciproc. Noi Ardelenii nu am avut un cult al patriei, pentrucă patria în care am suferit atâtea a fost străină pentru noi. „Cultul Patriei" să stea în afară de partide, căci ea nu atârnă de gratiile oligarhiei. Salut mai vârtos în mijlocul nostru pe eroii cari depunându-și sabia s'au făcut apostolii ideii naționale. Ardealul datorează o mărturisire: dacă noi am suferit și așteptat, vechiul regat a luptat și sângerat pentru noi. Fără jertfa aceasta nici providința nu ar fi desăvârșit această minunată unire, singura concepție logică a întregei noastre existențe.

D. gen. St. Lambru spune: „Cultul Patriei" luptă și pentru dreptate, adevăr și cinste. Patriotismul nu e deajuns. Vrem să înceteze traficul de cinste. Fiecare să-și ocupe locul pe care îl merită. Să se revizuiască averile tuturor acelora, cari au avut și cea mai mică însărcinare în funcțiunile Statului. Revizuirea să nu fie o vorbă goală. Să fie sancționată.

După aceasta d. Marin Ștefănescu anunță: Dau cuvântul unui îndărătnic și binecunoscut luptător național, dlui *I. C. Cătuneanu*. Vicepreședintele L. A. N. C. este primit la tribună cu urale și aplauze nesfârșite.

Asoc. „Cultul Patriei", — spune d. prof. *Cătuneanu*, — făcându-mi onoarea să mă cheme la această mare adunare, am venit cu simțul datoriei să contribui la o manifestație de naționalism integral. Dvoastră vreți să ridicați la maximum posibil dragostea de țară și purtați grija de a ocroti națiunea contra vrășmașilor dinlăuntru sau din afară. Simțim cu toții datoria de a ne conserva neamul. Noi apărăm tronul și altarul. Dar astăzi vrășmașa acestor instituții, — francmasoneria, — stă la pândă. Simulând o acțiune inocentă pentru a ademeni pe cei naivi, ea lucrează în secret. Și ce se face în secret e suspect. Ea impune membrilor prin jurământ obligația de a nu desvălui nimic din tainele ce se petrec în lojele ei. Afirmă că vrea umanitate, libertate și egalitate. Acestea cuvinte nu înseamnă însă aceea ce am învățat noi că înseamnă.

Dați-mi voe să vă citesc din cartea unui francmason adevărata lor semnificație. „Libertate e o armă cu care noi, — spun francmasonii — vom răsturna lumea. Este independența spiritului care nu poate fi limitată cu nici o dogmă. Cu ea vom răsturna regi și pe Dumnezeu, mai funești decât tigrii. Egalitatea înseamnă egalitatea averilor (comunism). Fraternitatea e frăția în franc-masonerie cu ajutorul căreia vom constitui un stat în stat cu mijloace necunoscute statelor, distrugând armata, care e o ciumă nepotolită..."

Iată care este programul francmasoneriei. D-voastră nu puteți să vă realizați programul decât a întări tocmai acele instituții pe cari francmasoneria le atacă. Să păziți armata care ne-a dat România Mare. Să întăriți Sfta noastră Biserică. Cred că nu e deloc nepotrivit să vă ocupați cu uneltirile francmasonilor. Există o obligație ca printre membrii „Cultului Patriei" să nu existe francmasoni.

Discursul dlui prof. Cătuneanu a fost primit cu lungi urale și nesfârșite strigăte de: bravo!

D. general Referendaru, fostul comandant al artileriei la Mărășești, spune în esență următoarele: Patriotismul îl găsim la baza tuturor marilor acte din istoria noastră. Este o datorie sfântă mai ales în prezent, când se discută desarmarea generală, ca armata să fie dotată cu toate cele necesare.

S'a spus că România Mare a făcut-o Dumnezeu. (Asta a spus-o d. S. Bocu, directorul ministerial de azi al Banatului. N. R.) E o eroare profundă. O ipterpretare greșită a evenimentelor istorice. Toate operațiile armatei au fost calculate. Datoria noastră e de a lupta pentru consolidarea patriei.

După ce mai vorbesc *dl păr. Buzdug* și *dl Candrea*, în numele dascălilor ardeleni, ia cuvântul d. *general Popovici*, fost guvernator militar al Basarabiei, spunând că „Cultul Patriei" nu face politică. Deviza acestei asociații e: a sacrifica totul pentru binele național public. Vorbind de stările din Basarabia, pe cari le cunoaște deaproape declară, că, azi în această provincie avem dezordine. Se impun măsuri grabnice pentruca linia Nistrului nu să fie oprită, ci zăvorită, pentru a asigura liniștea populației și necesitatea Europei întregi. Tot ce este venitură trebuie ridicat și dat peste granită afară.

Gr. Urlățianu spune: Nu venim în numele nici unui partid. Luptăm contra politicianismului. Dacă politica e arta de a guverna, politicianismul e cancerul social, care distruge viața statului nostru. Operația trebuie făcută la timp. Noi vă dăm diagnoza. Dvoastră luați bisturiul și tăiați. Nu s'a făcut România Mare pentruca să lăsăm politicianismul ticălos să o destrame. Am desfăcut granițele geografice ca să înființăm granițe sufletești? Vom striga dela Nistru până la Tisa: Jos politicianismul! Țara trebue să fie condusă de elita intelectuală.

Din partea femeilor vorbesc dnele Docan și E. Bratu. Mai iau cuvântul și dnii L. Isaicu în numele foștilor voluntari; Bruda, în numele studențimei universitare și căp. Beleuță în numele invalizilor. După aceasta d. Ștefănescu încheie seria cuvântărilor dând cetire unei moțiuni al cărei cuprins se poate ghici din discursurile oratorilor. Majoritatea punctelor dintr'ânsa sunt luate din programul L. A. N. C., ceeace pentru noi constitue o mândrie și bucurie totodată. Chiar numai desființarea lojelor francmasone să fi fost împrumutată din programul L. A. N. C. și tot înseamnă ceva.

T. L.

D. A. C. Cuza în Parlament

Unul și cel mai mare dintre evenimentele politice dela noi este alegerea Șefului suprem al L. A. N. C. ca deputat de Roman. Într'o vreme atât de tulbure, atât de nesigură, când ori care cetățean conștient al acestei hărțuite țări, stă mirat în fața celor ce se'ntâmplă, neștiind ce să mai creadă și ce se va mai alege mâine de munca sa; când toate nădejdile s'au spulberat; când toți acei cari s'așteaptă la tămăduirea unor răni vechi și dureroase au simțit că'n loc de leacul făgăduit li-se infiltrează aceeași sare a înșelăciunii și a minciunii nerușinate; când ne simțeam mai mult ca într'o „țară fără stăpân"; când eroii dela Mărășești, Mărăști și Oituz, schilozii, ciungii și urmașii celor, cari și-au dat viața pe câmpul de bătae, pentru-că îndrăsnesc, să ceară, să li-se respecte ne'nsemnatele lor drepturi — căci nu cer recunoștință că și-au lăsat sânge și părți din trupurile lor acolo pe front — sunt bătuți în mijlocul Bucureștiului cu paturi de armă (unul din ei a și murit acuma, dacă n'a avut norocul să moară în războiu) sunt bătuți zic, din ordinul guvernului de către soldații, dintre cari se vor recruta eroii de mâine, căci mai curând sau mai târziu și ei vor fi trimiși la datorie, ca cei ce vor veni în urmă să-i trateze la fel; când mișună pământul de comuniști și bolșevicii jidovi... și atâtea altele, exponentul cel mai de seamă, cel mai dârz, mai viu și ne'nfricoșat al Conștiinței Naționale Românești este trimis într'un mod atât de frumos și impunător, în Parlamentul României Mari, ce începea s'ajungă, ceeace pe vremea lui Hristos au încercat jidanii să facă din Sf. Biserica, până ce Isus i-a dat afară. Da! e cel mai mare eveniment, căci prin glasul Domnului A. C. Cuza, Neamul va vorbi, va vorbi, va protesta când nu va fi ascultat, își va afirma tăria și puterea sa de viață, se va pecetlui și scoate afară din locurile lor toți stimagtizații, defăimătorii și cârcotașii vieții noastre publice. D. Profesor și Apostol al Neamului, deputatul A. C. Cuza este nădejdea nu numai a bravilor români ai județului Roman (sau Soroca unde L. A. N. C. a avut, fără propagandă, 12.000 de voturi și aceasta în Basarabia primejduită de hoardele bolșevisto-jidovești) ci este reprezentantul întregii Suflări Românești. Eram aproape înnăbușiți de nemernici, când acest aer nou de înviorare vine să ne înalțe și mulțumească inimile. Partidele politice — toate — ne-au adus într'o stare insuportabilă, pentru care vor răspunde în fața Țării. Și Neamul Românesc, batjocorit în tot ce are mai sfânt, nu se putea să nu isbucnească din sufletul și miezul vieții sale cea mai expresivă și mai simțitoare întrupare a voinței sale, ca să-l mântuiască de furtuna stârnită împotriva sa. Să ne bucurăm deci, că de acolo unde au putut pătrunde atâția dușmani ai Țării, se va pronunța și Neamul. Așteptăm dela Dl deputat A. C. Cuza să vorbiască, iar dela toți bunii Români să-l asculte și să-L urmeze! Altfel călcâiul „cuiului străin din casă al jidovilor și pungașilor politiciani de stradă ne va strivi „și pe Țară și pe noi".

Dimitrie Oniță.

---

fi căzut poporul românesc după războiu. Aceasta torcpeală sau oboseală inerentă tuturor popoarelor după războaiele victorioase, seamănă mai mult o siestă, când dela mic la mare ne rumegăm în tihnă iluziile unei victorii, care nu este decât pe jumătate. În timp ce noi rumegăm iluzii, streinii de neam *înghit cu lăcomie realitatea*. Imensele avuții ale țării intră în pungile fără fund ale perciunaților. Presa jidovească defăimează tot mai mult Biserica, Școala și Armata, pionii cei mai tari ai edificiului Statului. Finanța „poporului ales" a început un nou soiu de afaceri: Cumpărarea conștiințelor conducătorilor, afiliindu-i intereselor lor pe deoparte, iar pe de alta, discreditarea și ponegrirea adevăraților elemente de valoare; prin campanii sistematic și abil conduse de către conducătorii oculți ai francmason-ismului internațional, care a prins rădăcini și la noi.

Cunosc un caz, când un jidan delectându-se la tabloul înfiorător pentru un creștin și anume arderea de viu a unui șobolan stropit cu petrol în fața prăvăliei sale, se adresează unor „gură-cască" și durere, Români, spunându-le în ungurește: „Friptură pentru Alba-Iulia"... Era cu câte-va zile înainte de marile serbări ale Unirii din 1929. Ce trebuia să fac și la cine să intervin?.. Răspunsul acestei întrebări îl păstrez pentru mine, căci ar fi prea dureros pentru prestigiul nostru ca popor.

Situația este mai mult decât tragică. Somnul letargic nu s'a terminat și la orizontul vieții noastre, tot mai vizibil, se proectează flamura impărăției „poporului ales". Ce trebue să facem?.. Nimic dacă ne lipsește voința și dorul de viață. Când un popor se lasă batjocorit, în ce are el mai scump, de către vagabonzii internaționali, murdare epave aruncate de vântul pustiirei; *când are posibilitatea să aleagă între bun și rău*, și totuși n'o face, își merită soartea deoarece singur și-o croește.

Trăiască deci *democrația integrală*, trăiască frații noștri(?!) de alegeri: Ungurii și jidanii, aceasta ar fi tot ce avem de spus în acea stă privință. Va veni însă ziua primenirii, dar va fi nevoie de multă căldură și poate chiar de obiecte colțuroase. Știți că șarpele întruchipează înțelepciunea, iar noi am putea zice „conducerea", deși 90 procente conducerea stă departe de înțelepciune. Înțelegeți deci pentruce trebue căldură mare și corpuri colțuroase (aceasta prin analogie) pentruca șarpele să-și schimbe pielea: se simte bine în ea, vor spune unii și poate că au dreptate.

Am spus așadară să trăiască toți: Jidanii și jidăniții, căci vrem să nu moară înainte de ceasul judecății!.. Să nu se uite însă că atunci nu vor mai fi judecători nici membrii lojelor francmasonice; nici întreținuții finanței jidovești, ci va fi poporul cel ars de soare, bătut de nevoi și înșelat, batjocorit de jidani...

E îngrozitor sclavul când își revindecă libertatea!..

I. Ungureanu.

Nici un ac dela jidani!

Strofe.

Razele de soare pale
Mi se joacă pe perete —
Glas de bucium plânge'n vale
Cu suspine lungi, încete.

Zarea largă, limpezită
Mă desmeardă dulce, blând —
Lângă inima'mi trudită
Visurile sbor, cântând.

Uit că mâine iarăși vine
Vântul mânios și rece —
Și gândindu-mă la tine
Viața mai ușor îmi trece.

Doruri multe și pribege
Rătăcesc pe cărări —
Însă cine le 'nțelege
Că-s copiii nimănui?!

Delafântânele.

Treisprezece porunci

Până când se va întări frontul luptătorilor naționaliști-creștini, și până când va veni aceea zi de sărbătoare a desrobirii neamului românesc, comunic Românilor, următoarele porunci formulate de un cunoscut scriitor naționalist-creștin:

1. Nu iubiți pe jidani, mai mult decât vă iubesc ei; și ca să vă convingeți de dragostea lor citiți talmudul, cartea lor sfântă care a fost ținută ascunsă, de rușinea și de frica lumii, dar care azi e publicată în toate limbile, și și în românește. Jidanii urmează punct cu punct preceptele acestei cărți, care le impune ura, disprețul și jefuirea tuturor creștinilor numiți de ei goimi, adecă vite cu cap de om, cari trebuie să muncească pentru fericirea „poporului ales" a lui Iehova.

2. Feriți-Vă de apropierea cu jidanii, deoarece s'au dovedit că sunt cei mai înverșunați dușmani ai neamului nostru; feriți-vă și de cei ce-și schimbă numele, aceștia fiind adevărați spioni ai Cahalului.

3. Nu intrați în prăvăliile Jidanilor, nici lor nu li se permite de talmud să cumpere dela noi. Mărfurile jidanilor sunt de proastă calitate, vechi, putregăite și furate de prin falimente.

4. Nu cumpărați articole de lux dela jidani. Marfa jidanilor este falșificată și adusă prin contrabandă.

5. Nu cumpărați dela jidani cărți religioase, lumânări, iconițe sau alte obiecte pentru biserică, pe cari ei le spurcă.

6. Nu intrați în cârciumile jidanilor; băuturile lor sunt falșificate, vătămătoare sănătății; cele spirtuoase sunt făcute cu vitriol care arde organismul.

7. Nu vă duceți la medici jidani, cărora Talmudul le zice: Pe cel mai bun creștin ucide-l.

8. Nu dați de lucru jidanilor; aveți destui meseriași români care se sbat în mizerie.

9. Feriți-vă de a intra servitori la jidani. Împărații Constantin, Iustin și Iustinian au oprit jidanii de a lua creștini în serviciu, iar în anul 1751 papa Benott XIV. de asemenea a oprit creștinii a intra servitori la jidani. Serviciul cel mai degradator e slugă la jidani.

10. Nu citiți jurnalele scrise de jidani, care caută să vă îndepărteze dela iubirea de neam și a religiei. Scriitorii lor să scrie pentru jidanii lor, avem noi destui scriitori neaoși Români, buni.

11. Iubiți-vă națiunea și religia, precum și ei iubesc religia lor; iubiți-vă între voi, cum se iubesc ei între ei: „toți pentru unul și unul pentru toți".

12. Observați și studiați organizațiile lor și modul lor de luptă, ca să știți cum să vă apărați.

13. Organizați-vă în societăți și cooperative însărcinând cu conducerea lor numai oameni capabili, cu răspundere morală și materială. Încurajați cooperativele, obștiile, meseriașii și negustorii români.

D. N.

Rugă!..

de: **Vintilă Petrescu-Vrancea.**

Acei ce-au sângerat în luptă, sunt oropsiți Măria Ta.
Îi vezi cerșind la colț de stradă, și'n gură n'au ce mesteca,
Și-s rupți și zdrențăroși cum alții, în lume cred că n'or mai fi
De dimineață până'n noapte, atâta știu, doar a munci
Și rodul trudei și străduinei, doar Iuda vine ca să-l ia
Iar ei, se sbat în suferință, și apă n'au după ce bea! —

* * *

Măria Ta, fă-le dreptate, cum numai Tu știi să Le-o faci
Căci au cerut-o'n altă parte, dar nu le-au dat-o, fiind săraci,
Induioșază-Te Mărite, de jalea lor,.. de plânsul lor,
De lacrimi isvorâte'n gene, că-s lăcrimile tuturor
Și dă-le dreptul la viață, iar suferința lor le-o curmă,
Căci la război, au fost în frunte, iar la răsplată-s cei din urmă!..

* * *

Mărite, chinul e prea mare, văzând că greul ei îl port,
In vechii luptători d'apururi, să știi că plânge cât'un mort
Uitat pe câmpur'le de luptă, fără cruce,.. fără flori
Mărite, jertfa e frumoasă, pentru moșie ca să mori,
Dar și recunoștința țărei, să fie numai pentru ei,
Nu ca acum, pentru nemernici, vânduți, mișei, și iar mișei!..

* * *

Acei ce-au sângerat în luptă,... sunt cerșetori, Măria Ta
Și'ntind mâinile ciuntite, o pâine pentru-a căpăta
Și sunt loviți cu patul armei, udați cu apă și bătuți;
De ce aceasta, când vai, Doamne, ei fost-au surzi și fost-au muți
Și n'au cerut nimic la nimeni, ci doar un drept care-i a lor?!..
Să fii învins de stăpânire, când ieri ai fost învingător
Ce ironie, ce rușine!.. E trist, dar este-adevărat,
În țara asta toți au drepturi, nu însă, cei care-au luptat!..

* * *

Când s'o porni să sune goarna, în fruntea frunții, vor fi ei,
Stejarul, tot stejar rămâne, din lei se nasc, tot pui de lei
Iar cei de azi vor fi la coadă, s'au peste granițî s'or afla;
De ne-ar vedea robiți de dușman, Mărite mult s'or bucura
Cum ieri s'au veselit!.. Doar ciungii, șchiopii, la un loc
Cu cei ce-au sângerat pe fronturi, cu toții, or sări în foc,
Să moară apărând pământul,.. Măria Ta, ei Te iubesc
Nu ce-i ce strig pe la răspântii, și cari astăzi cârmuesc!..

V. P. Vrancea.

Desnădejde!

de **Vintilă Petrescu-Vrancea**

M'am săturat ca să fiu slugă, iar el să fie doar stăpân,
Un șarpe aducător de moarte, să-l încălzesc la al meu sân;
M'am săturat d'atâta hulă, de umilire și de chin,
Să-mi plec genunchii cu smerenie, și'n fața Iudei să mă 'nchin;
M'am săturat d'atâtea lacrimi, și plânsul mamei cobitor,
De muncă pân'la istovire, dar fără roade, fără spor,
De lanțul rece al sclăviei, ce-l port acuma zi cu zi,
Harapnicul, cu șapte sfârcuri, pe spate a mă biciui!...
M'am sărutat de vorbe goale, și de fățarnici și mișei,
Nerușinați cu ceafa groasă, de javre și de farisei.
Dreptatea astăzi n'are țară, și dac-o fi o ai cu bani,
Iar toate bunurile noastre, căzute 'n mână de jidani!...

* * *

Și dacă sunt sătul, măi frate, ce pot să zic,.,. ce pot să fac?...
Strigarea mea va fi d'asurda,... *durerea e de om sărac;*
Cui să mă plâng, căci stăpânirea, dreptate lor le vor găsi,
Au aur mult, pe cei din frunte, cu aur îi vor răsplăti,
Și eu, și tu, și toți flămânzii, vom cere milă dela ei;
Cu-i să mă plâng în astă țară, când toți sunt lași, și toți mișei?

* * *

Măi frate, vezi, gura mi-e mută, s'acuma ochii mai vorbesc,
Cu viața asta fără viață, și chinul meu, vreau să-l sfârșesc,
Și dac 'am sângerat în luptă, și dacă astăzi sunt așa,
Nu-i vina celor ce-au dat dosul, ci-i vina mea, și vina ta
Căci noi ne-am înfrățit cu moartea, și sângele ni l'am vărsat
Să facem țărișoara mare, puternică în lung și lat
Să apărăm... pe balabusta lui Iție Sloim și Iosef Șor:
La Pralea, me-am lăsat o mână; la Jiu, lăsat-am un picior,
Ca astăzi toți vânduții nației să mă stropească cu noroi!...
Faliții sunt stăpânii țării și-atot puternici peste noi!...

* * *

Nedumerit mă'ntreb într'una, și nu pricep al vremei rost,
Ce-mi folosește că luptat-am, când astăzi n'am un adăpost;
Mă vezi cerșind din poartă'n poartă, și mila tuturor cerând,
Netrebnicii de ieri au totul,... iar eu, îs pururea flămând!...

* * *

M'am săturat, d'atâtea rele! D'atâta râs, m'am săturat!...
Să stau cu mâna 'n buzunare, de ce să stau, destul am stat?!...
Din toți jidanii, numai unul, pe cel mai bun, să-l gâtuesc
Să isprăvesc cu-a lui viață,... și cu a mea să isprăvesc.
M'am săturat!... Ce vreți cu mine, și spuneți ce rău am făcut
Cu ochii 'n lacrimi dacă blestem, pe maica care m'a născut?...

Cronica judiciară.

In ziua de 28 Aprilie a. c., înaintea secției II-a a Tribunalului Arad, a avut loc procesul de insultă și calomnie dintre advocatul Gheorghe Berdan și Dr. Mátyás Erdös judecător din Buteni.

Inculpat în contra acuză pentru insultă și calomnie săvârșită în mai multe rânduri verbal și prin acte scrise, Dr. Mathias Erdös a recunoscut în mare parte acuzațiile ce i s'au adus.

Surprins prin diferite chestiuni ce i s'au pus de Dr. Dante Gherman advocat, în mai multe rânduri a zis că: „nu vrea să facă declarație".—

Apărătorul Dlui Berdan Gheorghe, Dr. Dante Gherman în dovedirea acuzelor aduse lui Erdös Mátyás a dat cetire Ordinului Ministerului Justiției No. 84313 din 20 Septemvrie 1929, care constitue un rechizitoriu distrugător pentru acest acuzat. Iată câteva puncte din acest ordin:

Ați folosit atât Dv. cât și familia Dv. în mod obișnuit trăsura unui advocat.

Ați găzduit în locuința Dv. din localul Judecătoriei pe un membru al familiei Dv. aflat în serviciul unui advocat, care oficiază zilnic la judecătorie, *fapt ce a putut da naștere la bănueli.*

Din cauza firei Dv. iritabile, aveți uneori atitudini cari pot jigni pe justițiabili și advocați. Astfel în cazul dosarului No. 3284—1929, *ați spus advocatului Berdan,* care arată că în altă cauză de natură mai puțin urgentă ați dat termene mai scurte, că *„minte" deși afirmația Dsale s'a dovedit a fi exactă.*

In cauza așa zisă a „Optanților din Buteni" *ați luat unele dispoziții din care se putea deduce simpatia ce aveți pentru cauza reclamanților.* In adresa pe lângă care înaintați dosarul cauzei Dlui prim președinte al Tribunalului Arad, spre a se pronunța asupra recuzării Dv, ați făcut un rechizitoriu la adresa advocatului, *ceia ce constitue un procedeu neobișnuit din partea unui judecător.*

Deoarece *aveți dificultăți în înțelegerea și folosirea limbei oficiale,* uneori, la desbaterea proceselor *este nevoie de intervenția grefierului* pentru lămurire.

Ignorați uneori dispoziții ale dieritelor legi speciale aplicabile pe tot teritorul țărei.

In procesul silvic No. P. 1803—1928 ați aplicat amendă simplă prin sentința dată în lipsă, deși conform legei, pedeapsa este închisoare, în caz de nepresintare.

In cauza No. P. 2956—1928, pentru insultă inculpata a fost condamnată la amendă pentru a nu se fi presintat, deși această penalitate nu este prevăzută pentru nepresintarea inculpatului, etc. etc.

Ministru ad interim *Dr. V. Nițescu,* m. p. Director General *A. Tacu,* m. p.

După cum se vede acest ordin vatămă greu de tot onoarea judecătorului Erdös Mathias, și'l așază în adevărata lumină.

Demnă de relevat este partea din depoziția martorului Dr. Grozda Aurel, advocat la Judecătoria Buteni, unde mărturisește că a dus în trăsura sa pe judecătorul Mátyás Erdös la un domn deputat din Bocsig, pe lângă care a intervenit pentru avansarea judecătorului Erdős Mátyás, de oarece nu fusese de mult avansat. Depoziție care s'a făcut sub prestare de jurământ. Procesul mai rezervă noui surprize pentru acuzatul Dr. Mátyás Erdős la desbaterile continuative.

Ziarul Erdélyi Hirlap, povestește pentru cine vrea să'l creadă că Ministerul Justiției a reabilitat în mod strălucit pe judecătorul Erdős.

Noi însă credem că aci se poate vorbi ca de victoriile lui Pyrus, adecă: *„Încă o reabilitare ca asta și sunt perdut!*

D. G.

INFORMAȚIUNI.

Ziua de 10 Mai

care este ziua independenței și a unirii tuturor românilor — dar totuși nu-i permis să dăm uitării nici pe cei rămași afară de granițe — s'a serbat într'un mod foarte solemn și cu o însuflețire fără pereche.

Intreaga populație a orașului des de dimineață, după anunțarea sărbătoarei prin cele 21 de lovituri de tun, îmbrăcând haine de sărbătoare era în plină mișcare. Toate edificiile erau frumos pavoazate cu drapele naționale.

S'au oficiat servicii religioase în toate bisericile, fiind de față reprezentanții autorităților, cari după sf. slujbă s'au dus înaintea Primăriei, unde era construită o mică tribună pentru oficialități, în care au luat loc P. S. S. Dr. Gr. Comșa, episcopul, dl general Ioanovici, dl prefect Dr. I. Marșieu, dl Dr. Lazar președ. Cons. județean, dl primar Dr. Luțai și alți reprezentanți ai autorităților civile și fruntașii minorităților primind defilarea școalelor, corporațiunilor și a mândrei noastre armate, aplaudată frenetic de imensul public, ticsit în piața-mare a orașului.

După defilare a fost recepție la Prefectura județului, unde indeosebi toastul d-lui general Viișoreanu a impresionat adânc pe toți cei de față.

La ora 5 a fost un festival în Palatul Cultural, iar seara o frumoasă retragere cu torțe a trupelor din garnizoană în frunte cu muzica, dând diferite serenăzi.

Intreg orașul, în special Primăria și palatul ceanad, proprietatea C. F. R. au fost frumos iluminate.

Totul era bucurie și însuflețire, și când muzica militară a intonat splendidul imn regal, zecile de mii de bărbați descoperindu-și capul o acompaniau.

Trăiască Regele
Trăiască Armata
Trăiască toți buni români și creștinii loiali!

*

Publicăm cu multă plăcere *logodna Dșoarei Marioara Cociș din Vața de jos cu dl Gherasim Faur din Crișfior* **și-i felicităm din toată inima!**

*

Cum se poate?

Așa se întreabă corespondentul nostru, care ne comunică următoarele:

Azi când o mulțime de ceferiști români sunt dați afară din serviciu, iar alții transferați din Depouri sau ateliere la întreținere, pentru a se face nescai economii, funcționează la Aterlierul din Simeria ca șef de echipă tovarășul Bozsó Kálmán, care în 1919 făcea serviciu la depoul de locomotive din Simeria și instiga personalul să nu depună jurământ *„valahilor"* căci sunt unguri și așa vor rămânea și în viitor, pleacă la Arad, părăsește serviciul cfr. și spre mirarea tuturor în 1927, adecă cu opt ani după părăsirea serviciului este reprimit la depoul cfr. Arad, de unde apoi a fost transferat la Atelierul din Simeria, unde face și în prezent serviciu.

Ne doare și pe noi acest lucru și întrebăm și noi „cum se poate"? Și apoi mai rugăm autoritățile cfr. ca să binevoiască a cerceta acest caz și dacă este adevărată afirmațiunea de mai sus a-i face vânt acelui tovarăș Kálmán, ca unuia, care a fost instigator contra „valahilor" și care a părăsit serviciul cfr., ori cât ar fi — eventual — protejat de șeful său.

Jidanii bolșevici nu s'au putut astâmpăra nici în ziua de 10 Mai, ci au încercat să tulbure serbarea. Astfel în Chișinău-Basarabia într'un moment dat, au început a sbiera ca fiarele sălbatice și au voit să desfășoare un drapel roșu, dar marele public revoltat, s'a năpustit asupra lor, i-au bătut, unul a și murit. La fel au pățit-o purății de jidani-comuniști și la Bălți unde au avut obrăznicia să încerce să defileze sub drapelul jidovesc albalbastru purtând pe el spurcata lor insignie.

*

In București au fost prinși niște spărgători, cari au devastat mai multe magazine etc. Și ce credeți cine sunt jupânii banditi? perciunații Șmil Grabois și Eduard Wolf, veniți aici hăpt din Polonia!! La streang cu ei!!

*

La Oradea a fost prins jidanul Löbl fabricant de spirt, că fabrica spirt din smochine și alte alte fructe orientale. Fabrica i-a fost sechestrată și jupânul dat în judecată. Dar ce să vezi, jidanul a avut nerușinarea să dea el în judecată Ministerul de finanțe fiindcă i-a interzis specula și a pretins despăgubiri pentru-că i-a stat fabrica închisă sub sechestru.

Natural curtea de apel a respins acțiunea în contencios a perciunatului.

*

Ai! vei!

In Izrael este mare jale. Inchipuiți-vă catastrofă mondială; au pierit patru jidani, patru comercianți jidani, tocmai din Rădăuți. Adecătele iată cum s'a întâmplat marea, înfiorătoarea nenorocire. Plecaseră „tus" patru din Rădăuți la Dorohoi și cum birjarul era beat de țuică-otravă jidovească pe când să treacă podul peste Prut se răsturnă trăsura în râu cu cai cu tot, cu birjar cu tot și cu jidani cu tot. Și ce să vezi, caii au înotat, au scos trăsura la mal și ca prin mine, au salvat și pe birjar, care probabil scăldat în apă rece, s'a desmetecit, iar jidanilor li s'a perdut urma, s'au înecat. Păcat că n'a fost nici un Moise între ei, ca să despartă râul Prut ca odată Marea Roșie; se poate de altfel că în România nici n'ar avea *încă* așa mare putere. Vorba este că li s'a perdut urma jupânilor: Zeida Bercovici, Iancu (cum se murdărește numele sfânt alui Iancu!) Matez, Aizic Solomon și Abraham Moscovici. Dne mulțămimu-ți! și cei mulți pe urma lor! *Ai! vei!*

De altfel oamenii zic că-i arătarea lui Dzeu sf. Și o fi! că uite scapă caii, scapă birjarul care deși era beat, dar era creștin și se cufundă jidovii, cei cufundați în păcate!

*

In jud. Arad sunt samsari jidani, cari cutreeră comunele și cumpără cu 15-20.000 lei vagonul de grâu, recoltă din anul acesta. Se poate o mai mare nenorocire, durere și totodată și obrăznicie ca aceasta?! Acest lucru dovedește că jidanii se folosesc de timpurile grele, prin cari trecem și speculează sărăcia noastră. Să vinzi deja acum avutul tău lui Juda pe nimic! Dar bine cu ce te vei alege tu biet românaș? Că doară pământul este al băncilor jidovești, întabulat pentru datorie după care nici interesele nu ești în stare să le plătești, recolta ț'o ia jidanul pe gratis, ce-ți lipsește ție cumperi dela jidan cu prețuri de te crucești!?

Da în adevăr azi abia ț'a mai rămas gura ca să blastemi și ochi ca să plângi, altceva nimic!

Iată unde am ajuns sub conducerea partidelor politice, înfrățite cu străinii și jidanii!

Înrolați-vă toți în L. A. N. C. singurul scut de apărare tuturor Românilor buni și cinstiți și b... lor creștini. Hoții la pușcă Streang trădătorilor!

In Spania s'a încercat o nouă lovitură de stat, adecă reintronarea dictaturei. Conducătorii mișcării au fost generalul Martinez A. fost ministru de război în guvernul decedatului dictator Primo de Rivera și generalul Barera, fost ministru de interne. Cei 2 generali au fost arestați.

*

In China se continuă războiul civil. Trupele guvernamentale au avut 7000 de morți în ultimele ciocniri. Dar mai la urma urmei ce-i pentru China moartea chiar alor câteva sute de mii de oameni, căci doară populația ei este aproape 500.000.000, milioane locuitori.

Lista d-lor preoți cari datorează ziarului.

(urmare)

Din trecut 83,515.

I. Catone în Tinca dela 1 X. 926 până la 1 VIII. 930 lei 740, *I. Mihuțiu* în Cărăstău dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 520, *Gh. Indrieș* în Șteia dela 1 VIII. 926 până la 25 IV. 927 lei 130, *An. Roman* în Grohot dela 1 VIII. 926 până la 1 I. 929 lei 480, *I. Comșa* în Ribița dela 1 VIII. 926 până lu 1 VII. 930 lei 770, *I. Șipoș* în Lunca dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 770, *N. Colf* în Tătărești de Criș dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 770, *N. David* în Junc dela 1 VIII. 926 până la 20 V. 928 lei 290, *I. Tamaș* în Prăjești dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 500, *E. Câmpian* în Baia Mare 1 VII. 926 până la 1 VIII. 928 lei 380, *Al. Nica* în Baița-Bihor dela 1 VIII. 926 până la 1 VII. 930 lei 480, *I. Laza* în Seleuș dela 1 XI. 926 până la 1 VII. 930 lei 480, *Gh. Neagu* în Roșia-Șebiș dela 1 XI. 926 până la 1 VII. 930 lei 730, *St. Rusu* în Nădab dela 1 V. 926 până la 1 VIII. 928 lei 240, *Tr. Ilie* în Izvin dela 15 XI. 926 până la 1 VI. 928 lei 310, *Bujor Poliș* fost în Sântana dela 1 III. 927 până la 1 VII. 930 lei 660, *Gh. Vasilescu* în Sârbești-Gorj dela 15 V. 927 până la 1 VII. 930 lei 650.

Total: 92,415.— lei.

(va urma)

Nici un ac dela jidani!

Au sosit
GHETE și PANTOFI ieftini.
Pentru dame dela Lei . 360·—
Penlru bărbați dela Lei 460·—
Copii . . . . . 110 —
Sandale și pantofi de tenis.
Se află la firma:
MARCU BOTA
Prăvălie de ghete, pălării și modă.
Arad, Bul. Reg. Ferdinand 27
Toți preoții, învățătorii și personalul C.F.R. primesc reducere din prețurile de galantare 5%

Primăria comunei Aldești.

No. 340—930.

Rectificare.

Primăria comunei Aldești rectifică data ținerii licitației publice inserată în acest ziar No. 19 pe ziua de 6 Iunie a. c., întrucât in ziua de 8 Iunie nu se poate ține din cauza sf. sărbători ale Rusali... ești, la 8 M...

Camera de Agricultură a Jud. Arad.

Agricultori!

Dacă se ivește în grădină sau la câmp pe holdele Dvoastră un inamic al agriculturei, fie acesta vegetal sau animal, Vă rugăm a ne aviza imediat prezentându-ne totodată și insectele, sau boala ce au atăcat plantele, pentruca Camera să poată lua din timp măsurile de apărare.

Direcțiunea Camerei.

Agricultori!

Dacă în comuna Dvoastră se face vre-o cumpărare de grâu nou, Vă rugăm a ne aviza imediat că cu ce preț, cine l-a cumpărat și pentru cine, când îl transportă, câtă arvună Vă imbie și așa mai departe.

Datele aceste ne sunt de lipsă pentruca să putem interveni din timp în interesul Dvoastră.

Direcțiunea Camerei.

Agricultori!

După cum am fost informați unii și alții dintre samsari au umblat prin sate să cumpere grâu din recolta nouă, folosindu-se de fel și fel de apucături pentru apăsarea reducerea prețului.

Că apucăturile acestor oameni fără suflet sunt răuvoitoare și pronosticurile diferite sunt lipsite de orice bază serioasă nimic nu o poate dovedi mai bine decât faptul că în unele locuri cumpără grâul cu Lei 180.— per 100 kgr. în altele cu Lei 250-300 ba chiar și 400 Lei plătesc pe o majă de grâu din recolta viitoare.

Direcțiunea Camerei

Notariatul cercual: Vârfurile.

No. 555—1930.

Concurs.

Primăriile din Notariatul cercual Vârfurile deschid concurs pentru complectarea postului de subnotar și 2 impiegați cercuali.

Retribuțiunile sunt celea ce se vor stabili in bugetele comunelor.

Cererile, adjustate cu actele recerute de Art. 7 din Regulamentul Legei asupra Statutului Funcționarilor publici, se vor inainta Notariatului în termen de 15 zile dela apariția prezentului în Monitorul Județean sau ziare.

Vârfurile, la 6 Maiu 1930.

Notariatul.

Se caută
o bucătăreasă, bună gospodină,
mai în etate, din familie bună.
Administr. Ziarului.

Palatul Cultural, pentru Bibliotecă Arad
48